

Dosarul nr. 2ra-1277/21

Prima instanță: Judecătoria Comrat, sediul Centru (jud. V.V. Hudoba)

Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (jud. D. S. Fajenco, A.S. Mironov, L. I. Caraianu)

ÎNCHEIERE

29 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Dumitru Mardari
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către recurentul Ivan Tonioglo,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Ivan Tonioglo împotriva Polinei Tonioglo cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor,

împotriva deciziei din 05 aprilie 2021 a Curții de Apel Comrat, prin care a fost respins apelul declarat de către apelantul Ivan Tonioglo, a fost menținută hotărârea din 24 august 2020 a Judecătoriei Comrat, sediul Centru,

c o n s t a t ă:

La data de 03 februarie 2020, Ivan Tonioglo a depus cerere de chemare în judecată împotriva Polinei Tonioglo cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, a fost cu pârâta, Polina Tonioglo în relații de căsătorie, care ulterior au încetat la 28 mai 2008.

Menționează reclamantul că, din căsătoria comună, au un copil, fiul XXX XXX, născut la XXX.

Prin hotărârea din 23 octombrie 2008 a Judecătoriei Ceadâr-Lunga, a fost dispusă încasarea din contul reclamantului Ivan Tonioglo, a pensiei de întreținere a fiului minor, XXX XXX, în raport procentual cu câștigul acestuia, și anume în mărime de 25 % din câștig lunar, începând cu ziua depunerii acțiunii și până la majoratul copilului.

Consideră reclamantul că, în prezent există temeiuri pentru modificarea cuantumului pensiei de întreținere, în sensul micșorării acesteia, cu stabilirea unei sume bănești fixe.

Afirmă reclamantul că, din data de 30 noiembrie 2008 a fost concediat, în rezultat, a fost lipsit de obținerea unui venit regulat.

Totodată, menționează reclamantul că, lucrează în bază de contract, la careva persoane private.

De asemenea, comunică reclamantul că, participă la întreținerea fiului minor în egală măsură ca și pârâta, respectiv, pentru acesta ar fi dificil achitarea pensiei de întreținere în mărime de 25% (1820 lei), din salariul mediu lunar, fără a avea asemenea venit.

Mai afirmă reclamantul că, la moment, se află în relații de căsătorie cu Nadejda Gridneva, din data de 12 mai 2017, fapt confirmat prin certificatul de căsătorie din 12 mai 2017, seria XXX, nr. XXX. Din căsătoria respectivă, mai are o fiică, XXX XXX, născută la XXX, fapt confirmat prin certificatul de naștere din 06 iunie 2017 seria XXX, nr. XXX.

De asemenea, reclamantul afirmă că este nevoit să întrețină din punct de vedere financiar și părinții săi, care sunt pensionari și cu grad de invaliditate.

Cere reclamantul, modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor, în sensul micșorării acesteia, cu stabilirea unei sume bănești fixe, în mărime de 900 lei lunar.

Prin hotărârea din 24 august 2020 a Judecătoriei Comrat, sediul Centru, acțiunea a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 05 aprilie 2021 a Curții de Apel Comrat, a fost respins apelul declarat de către apelantul Ivan Tonioglo și a fost menținută hotărârea din 24 august 2020 a Judecătoriei Comrat, sediul Centru.

În motivarea deciziei emise, instanța de apel a conchis că, soluția dată de prima instanță, urmează a fi menținută, ca fiind legală și corectă, constituind rezultatul examinării în ansamblu a tuturor probelor anexate prezentei cauze.

Din materialele cauzei rezultă că, la 03 februarie 2020, Ivan Tonioglo a depus cerere de chemare în judecată împotriva Polinei Tonioglo cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor.

La caz, sa constatat că, prin hotărârea din 23 octombrie 2008 a Judecătoriei Ceadâr-Lunga, a fost dispusă încasarea din contul reclamantului Ivan Tonioglo, a pensiei de întreținere a fiului minor, XXX XXX, în raport procentual cu câștigul acestuia, și anume în mărime de 25 % din câștig lunar, începând cu ziua depunerii acțiunii și până la majoratul copilului.

De asemenea, potrivit reclamantului, în prezent există temeieri pentru modificarea cuantumului pensiei de întreținere, în sensul micșorării acesteia, cu stabilirea unei sume bănești fixe.

La caz, instanța de apel întemeiat a reținut că, în speța respectivă lipsesc cu vehemență circumstanțele stabilite de lege, în care ar fi posibil modificarea cuantumului stabilit anterior a pensiei de întreținere a copilului minor, în sensul micșorării acesteia.

În acest context, instanța de apel just a conchis că, deși reclamantul susține că, din anul 2008 nu este angajat oficial în câmpul muncii și respectiv nu are un venit permanent, de la care se poate calcula 25% pentru achitarea pensiei de întreținere a copilului minor, acesta nu a prezentat careva probe în acest sens, care ar confirma faptul că, după 07 noiembrie 2008, nu a activat nicăieri și nu a avut vreun venit.

Mai mult, Colegiul consideră că, circumstanța care este invocată de către reclamant, precum că acesta se află în relații de căsătorie cu Nadejda Gridneva, și din această căsătorie mai are un copil minor, nu poate constitui temei pentru a micșora cuantumul pensiei de întreținere a copilului minor, XXX XXX, astfel, nu îl scutește pe acesta de îndeplinirea obligațiilor sale față de fiul minor.

Totodată, Colegiul menționează, că potrivit legislației în vigoare, părinții poartă atât drepturi egale, cât și obligații egale față de copii, indiferent de faptul dacă copiii sunt născuți în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinții sau separat.

Prin urmare, instanța de apel, just, a constatat cu certitudine, lipsa probelor pertinente, concludente și utile în sensul admiterii cererii de apel a apelantului Ivan Tonioglo, întemeiat a respins apelul, menținând integral, hotărârea primei instanțe.

La 02 iunie 2021, recurentul Ivan Tonioglo a depus cerere de recurs (în limba rusă) iar ulterior, la 29 iunie 2021, a depus și varianta tradusă a recursului în limba de stat, împotriva hotărârii primei instanțe din 24 august 2020 a Judecătoriei Comrat, sediul Centru și deciziei instanței de apel din 05 aprilie 2021 a Curții de Apel Comrat, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului, recurentul a exprimat dezacordul cu decizia recurată, calificând-o ca fiind neîntemeiată și pasibilă de casare în temeiul prevederilor art. 432 alin. (1), (2) lit. a) și (4) din Codul de procedură civilă.

Recurentul, a opinat că, prima instanță și instanța de apel au aplicat eronat normele de drept material, nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, au apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanțelor sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 28 iulie 2021 instanța de recurs a comunicat participanților la proces recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 178).

Referință la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu a parvenit.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 05 aprilie 2021, iar cererea de recurs a fost depusă la 02 iunie 2021.

Materialele cauzei atestă expedierea copiei deciziei integrale participanților la proces la 02 mai 2021, prin intermediul oficiului poștal, conform scrisorii de însoțire (f.d.130), iar la 12 mai 2021 a fost recepționată de către recurent, fapt confirmat de către prezența la materialele dosarului a avizului de recepție contrasemnat (f.d. 134). Astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către recurentul Ivan Tonioglo, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către recurentul Ivan Tonioglo, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către prima instanță și instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera ca fiind inadmisibil recursul declarat de către recurentul Ivan Tonioglo.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către recurentul Ivan Tonioglo împotriva deciziei din 05 aprilie 2021 a Curții de Apel Comrat.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat